

Forslag til folketingsbeslutning

om opførelse af 10.000 almennyttige boliger og boliger til unge (kollegier), 5.000 beskyttede boliger og 2.000 plejehjemspladser.

Fremsat den 22. august 1977 af *Kaj Hansen* (DKP), *Jørgen Jensen* (DKP) og *Freddy Madsen* (DKP).

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til opførelse af 10.000 almennyttige boliger og boliger til unge (kollegier), 5.000 beskyttede boliger og 2.000

plejehjemspladser. Opførelsen skal sikres ved fuld statsfinansiering og lån til en lav årlig ydelse, der sikrer huslejer, som også kan betales af forholdsvis små indkomster.

Bemærkninger til forslaget.

Boligforliget fra 1974 og socialdemokratiets og LOs beskæftigelsesplan for 1977-80 havde en målsætning om 40.000 nye boliger pr. år. Beskæftigelsesplanen nævnte, at opførelse af yderligere 10.000 boliger om året — det, der manglede i at nå de 40.000 — ville medføre en merbeskæftigelse for 18-20.000 personer.

Det var derfor med megen forundring, at man intet kunne læse herom i regeringens forhandlingsoplæg af 28. juli 1977, bortset fra visse ændringer i reglerne for realkreditformidling. Begrundelsen hævdes at være, at øget boligbyggeri vil forværre betalingsbalancen med 0,5-1 mia kr.

Danmarks kommunistiske parti mener, at øget beskæftigelse må prioriteres højere end betalingsbalancen, men i øvrigt er det muligt at forbedre betalingsbalancen på anden måde.

En offentlig finansiering af byggeriet i et omfang, som her foreslås, vil give beskæftigelse til 32.000

mand og dermed dels give besparelser i arbejdsløshedsunderstøttelse på 1,7 mia kr., og dels tjenes 0,3 mia kr. ved beskatning af de øgede indtægter.

Det vigtigste mål er at dække et meget stort behov med dette byggeri. Denne ekstraordinære foranstaltning til fremskaffelse af boliger har bl. a. til formål at fremskaffe erstatningsboliger for boliger, som nedlægges i saneringskvarterer, samt erstatningsboliger for byfornyelsesprojekter.

For at de tidligere beboere i saneringskvarterer kan blive boende i samme område, er det nødvendigt med en statsfinansiering, som kan nedbringe huslejen til en størrelse, som de kan betale, og dermed forhindre, at de flytter til et nyt saneringskvarter. På længere sigt vil der komme flere fordele, idet de sociale virkninger af gode og billige boliger vil forbedre sundhedsforholdene og aflaste institutionerne.